

Ændringsforslagene under Nr. 30 og 31 ere Redaktionsændringer, og Ændringsforslaget under Nr. 32 er en formentlig nødvendig Tilføjelse til § 16, at ikke blot den, der er straffet for Tyveri, men ogsaa den, der er straffet for Røveri, skal være udelukket fra at sælge Varer ved Omførsel. — Ændringsforslaget under Nr. 33 er en Redaktionsændring. — Ændringsforslaget under Nr. 34 gaar ud paa, at Mistanke for at have gjort sig skyldig i Tyveri osv. ikke skal være tilstrækkelig til at fratage en Person Tilladelse til at sælge Varer ved Omførsel, men det forlanges, at han skal være overbevist om at have gjort sig skyldig i dette Forhold. — Ændringsforslaget under Nr. 35 angaar § 16, hvor det i al Almindelighed siges, at Straf af Fængsel medfører Fortabelse af Tilladelse til Omførsel. Dette mener Udvalget er for strengt. Fængsel omfatter ogsaa simpelt Fængsel, der kan idømmes for ringe Forseelser. Vi mene derfor, at det skal være Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller paa Vand og Brød. — Ændringsforslaget under Nr. 36 til § 17 gaar ud paa, at den saakaldte Prøvehandel ikke blot skal kunne foregaa lige over for handelsberettigede Personer, men ogsaa lige over for Personer, der ere berettigede til at handle med saadanne Varer, som forbruges i deres Haandværk og Fabrikation. Det er overensstemmende med den nuværende Lov af 8de Juli 1839 at denne Forandring er foreslaaet og overensstemmende dermed er ogsaa Ændringsforslaget Nr. 37 opstillet. — Ændringsforslag Nr. 38 er en Redaktionsændring. — Ændringsforslag Nr. 39 er et nyt Forslag, som Udvalget er blevet enig om at stille, det gaar nemlig ud paa, at den Indtægt, som Statskassen har af Udstedelsen af Adgangsbeviser for udenlandske rejsende skal fordeles efter Folketallet mellem samtlige Købstæder og Handelspladser, efter Fradrag af 10 pCt., som Statskassen skal have for Oppebørselen. Det er forekommet Udvalget klart, og det er ogsaa fremhævet af Næringslovkommissionen, at hele denne Handel for udenlandsk Regning for en Del gaar ud over de næringsberettigede i Købstæderne og Handelspladserne, og at det derfor er naturligt, at de Kommuner, hvori dette foregaa, faa et lille Vederlag gennem en Del af denne Indtægt. — Ændringsforslag Nr. 40 er en Redaktionsændring. — Ændringsforslag Nr. 41 til § 18 gaar ud paa, at det ikke skal kunne forbydes paa Markeder at forhandle „Heste, Kvæg, Frembringelser af indenlandsk Landbrug, Kreaturhold, Havedyrkning, Skovbrug

og Fiskeri“ selv om de ere opkøbte i en Købstad. Udvalget har ment, at det ikke paa Markedet kan undersøges, hvor disse Ting ere opkøbte, og at det ikke bør være Genstand for Undersøgelse under Markedsforhold. — Ændringsforslaget Nr. 42 til § 19, som Udvalget i det hele tiltræder, idet det jo gaar ud paa at hemme de Ulemper, der nu finde Sted ved erhvervsmæssig Auktionshold fra Haandværkeres, Fabrikanters og handlendes Side, sigter til at lade en lille Bestemmelse udgaa, som findes overflødig, idet der nemlig i første Stykkes 2den og 3dje Linie findes en Kvantitetsbestemmelse, som man overhovedet ikke finder det rigtigt at have i Loven. Denne mene vi altsaa bør bortfalde. — Under Nr. 43 er der stillet et Forslag, som gaar ud paa udtrykkelig at udtale, at indenlandske Landbrugs- og Haveprodukter, som af Producenter eller Opkøbere føres fra Landet til Købstæderne, kunne der sælges ved Auktion. Det er i og for sig ufornuddent at indsætte denne Bestemmelse, thi det kan ske nu, og vil fremdeles kunne ske, idet hele Bestemmelsen i § 19 slet ikke angaar Omsætningen af den Slags Varer, men da enkelte af Udvalgets Medlemmer have sat Pris paa, at det udtrykkelig blev nævnt, er man i Udvalget enedes om at optage Bestemmelsen. — Ændringsforslaget Nr. 44, stillet af et Mindretal, hænger sammen med Ændringen om Skippernes Handelsrettigheder og giver mig ikke Anledning til Udtalelse. — Ændringsforslag Nr. 45 er stillet af Udvalget og gaar ud paa, at strandede og havarede Varer kunne sælges ikke blot paa det Sted, hvor de bringes i Land, men ogsaa i den nærmeste Købstad og Handelsplads.

Jeg kommer nu til to Ændringsforslag, som kun ere stillede af et Flertal, og som vi beklage, at vi ikke have kunnet faa Mindretallet til at gaa med til, men som ikke desto mindre angaar en Sag, der for de næringsdrivende i Købstæderne er af den allerstørste Betydning. Det angaar det Misforhold, der hidtil har været, og som er almindelig bekendt, nemlig at man kan drive bunden Næring i saa mange Kommuner, det skal være, uden dog at have personligt Ophold og uden at betale noget som helst personligt Bidrag til Udgifterne i den eller de Kommuner, hvori Næringen drives. Det har jo gennem en lang Aarrække været erkendt fra alle Sider, at der er store Skavanker i vor nuværende Skattelovgivning, hvorfor man ogsaa har gjort forskellige Forsøg paa at faa disse rettet, og man har da navnlig